

ΙΣΤΟΡΙΑ Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
(ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ)

3^ο ΘΕΜΑ

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τις ιστορικές πηγές που σας δίνονται:

α. να εντοπίσετε τους λόγους εκδήλωσης του κινήματος της «Εθνικής Άμυνας» και τη στάση του Βενιζέλου απέναντι σε αυτό

(μονάδες 12)

β. να αναφερθείτε στις συγκρούσεις των βασιλικών και των βενιζελικών την ίδια περίοδο.

(μονάδες 13)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Τα αίτια του κινήματος της «Εθνικής Άμυνας» στη Θεσσαλονίκη (1916)

«Ο Βενιζέλος δεν ημπόδισε την εξέλιξιν της εν Θεσσαλονίκη καταστάσεως. Οι εθνικοί κίνδυνοι δια τους μένοντας εις την μακεδονικήν πρωτεύουσαν ήσαν πλέον ψηλαφητοί. Ευρίσκετο αύτη μέσα στον πόλεμον. Η Σερβική Κυβέρνησις που είχε εγκαταλείψει την Κέρκυραν ενεκαθίστατο προσωρινώς εις την Θεσσαλονίκην. Νέοι κίνδυνοι εκ της μεταβολής ταύτης ανεφαίνοντο, κίνδυνοι δια αυτήν ταύτην την τύχην της μακεδονικής πρωτευούσης. Διαδίδετο, και πιθανότατα όχι αβασίμως, ότι οι Σέρβοι κατέβαλον προσπαθείας δια να αναγνωριστή η Θεσσαλονίκη ως η προσωρινή πρωτεύουσα του Σερβικού κράτους, εις το οποίο θα περιήρχετο ούτω η Διοίκησις της ολόκληρος. Συγχρόνως με τας διαδόσεις ταύτας, κατέφθανον συνεχώς πρόσφυγες εις αθλίαν κατάστασιν εκ των ελληνικών περιφερειών που είχαν εγκαταλειφθή από τας ελληνικάς αρχάς και καταληφθή παρά του βουλγαρικού στρατού. Η εντύπωσις που παρήγετο εκ της προσφυγικής ταύτης συρροής εις βάρος της ελληνικής κυβερνήσεως και της παρ' αυτής ακολουθουμένης πολιτικής ήτο πλέον ή οδυνηρά».

Κ. Ζαβιτσιάνου, *Αναμνήσεις*, σ. 161

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Το κίνημα της «Εθνικής Άμυνας αυξάνει τα πολιτικά πάθη

Το κίνημα της Θεσσαλονίκης ηύξησε τα πάθη και το χάσμα μεταξύ των δυο παρατάξεων εγένετο βαθύτερον. Η μια παράταξις, η βασιλική, εθεώρει ότι όλοι αυτοί οι Κουντουριώτηδες, οι Δαγκλήδες, οι Βενιζέλοι και τόσοι άλλοι υποστηρικτές του κινήματος ήσαν πουλημένοι στους Άγγλους και τους Γάλλους. Ανέφερον μάλιστα και τον αριθμόν των εκατομμυρίων με τα οποία εξαγοράσθησαν οι οργανώσαντες και οι ηγούμενοι του κινήματος. (...) Αλλά και η άλλη παράταξις, η βενιζελική, δεν εσταύρωσε τα χέρια της. Εγνώριζε να ανταποδίδει τας ύβρεις και τας συκοφαντίας. Είχε κι αυτή οπαδούς πολλούς και τύπον ιδικόν της.

Κ. Ζαβιτσιάνου, *Αναμνήσεις*, σ. 201